

молитвенный, чрезъ когото благодать тойзи Христiанинъ сѣ просвѣща-  
валъ, и сѣ молялъ за общата на Церквата полза, и за тѣи той сѣ-  
когажъ сѣ послѣшвалъ, и негово мѣсто държи Діаконътъ, който въ  
Черковныты послѣдованiа приносѣ къмъ Бога молвыты на народа.  
И тойзи е оный Дѣхъ, за когото пише истый Павелъ: „Но сѣмъ  
дѣхъ ходатайствуетъ ѿ насъ, воздыханми неизглаго-  
ланными“ [1]. Коего тѣи речно, какъ-то рѣкохъ, тѣакъва истый Зла-  
тоглаголивый ѣчитель: „Понѣже во, многажъ полезныхъ намъ  
не вѣдѣше, не полезнажъ себѣ просимъ: сегѣ ради при-  
хождаше даръ молитвы на единого нѣкоего ѿ бывшихъ  
тогда, и той во бѣщю ползѣ всеѣ церкве, ѿ всѣхъ пред-  
стоаше молясѣ, егѣже и нынѣ знаменiемъ есть діаконъ  
ѿ лѣдехъ молитвы возсылающiй“.

Ный смѣтамы много работы за полезны, а тѣ сѣ кредителны;  
и кога гы просимъ отъ Бога, тогасъ или никакъ нж не послѣша, или,  
ако нж послѣша, ный по-голъма вреда приемаммы отъ тѣхъ отъ кол-  
кото полза, и бываммы като онкѣ болны человекѣци, които иматъ охот-  
тата си повредена, та имъ сѣ искатъ такыва iастiа, които сѣ гледатъ  
на вкѣсѣ сладкы, а на здравiето сѣ кредителны, и смъртоносны.

Еврейти, като сѣ управлявали отъ сѣдiиты, които имъ былъ  
далъ Богъ, помыслили, че ще преминатъ въ по-добро состоянiе, ако  
бы да преминатъ отъ управленiето на сѣдiиты подъ управленiето на  
нѣкой царь. Тѣ гледали дрѣгыты народы, които имали царiе, и тока  
имъ сѣ виждало едно нѣщо много вѣликолѣпно; тѣ си балнѣвали че  
народътъ имъ сѣ въ прославилъ сѣ царцината, и тѣи тѣ не рачили  
вѣкы сѣдiи, искали единъ царь какъто дрѣгыты народы, и сичкыты сѣ  
единъ гласъ отиватъ при Самвила, и дай ни (мѣ казали) дай ни царь  
за да на управлява;. (2) Кый не знаете що просите, имъ отговорилъ онзи  
Божественный Пророкъ; кый искате едно нѣщо, за което ще сѣ рас-  
каете нѣкога; не, „Дай-ни царь, да нж управлява“. Добрѣ, но царьтъ, що  
го искате ще вж накара да въздѣхнете. Нѣма край: „Постави надъ насъ  
царь, за да нж сѣди като дрѣгыты народы.“ Какво трѣбваше да стори до-  
вѣратъ Самвилъ? той изави на Бога прошенiето на Еврейты, Богъ  
имъ даде царьтъ, когото тѣ искахъ; но знаете ли кого? лѣквiа, гор-  
дiа, завистливiа, и бѣснокатiа Гада, който щомъ прие царството,

(1) Римл. гл. 8, ст. 26. (2) 1. Царств. гл. 8,